

[Thoft]

virksomheder, som opnår de gevinster, der er; det er ikke danske virksomheder, der opnår den knowhow, som skulle være en del af de afledede effekter af kompensationsaftalerne, og endelig fremgår det af statsrevisorernes bemærkninger, at vi betaler 200-300 pct. for de dele, vi sælger på den måde til USA, og som vender hjem igen til Danmark i våben, der indkøbes til Danmark. Så hver gang vi har fået 1 kr., køber vi altså denne krone hjem igen med 3 kr., og det er nu en skidt måde at lave valutaindtægter på.

Jeg vil vove at påstå, at den danske gevinst for de kompensationsaftaler, vi i almindelighed laver, er langt mindre, end man påstår, og jeg vil også vove at påstå, at man, hvis man sætter sig ned og regner på valutaudgiften, vil konstatere, at der heller ikke er skabt danske arbejdspladser på grund af den større skatteopsugning, som skal til for at betale de udgifter til forsvaret, og der ville være skabt langt flere arbejdspladser, hvis vi havde brugt pengene anderledes.

Jeg vil sige tak til hr. Lykketoft for den rimeligt pæne modtagelse – jeg havde ikke regnet med, at Socialdemokratiet ville være begejstret for SFs pakke. Socialdemokratiet har jo både i spørgsmål om kartoffelmosen og altså også i spørgsmålet om SFs alternative pakke valgt at være klar opposition, og det er jo forståeligt nok. SF har haft en interesse i – og det har vi også gjort under udvalgsarbejdet – at optræde i rollen som den konstruktive opposition. Derfor stiller vi også ændringsforslag til regeringens pakke, og som vores ordfører allerede har gjort opmærksom på, er der også dele af den, vi formentlig kommer til at stemme for, fordi vi synes, det er skridt i den rigtige retning, men man kan selvfølgelig sætte sig ned på oppositionsbænken og se fornærmet ud, og det er jo et valg, som det er Socialdemokratiets ret at træffe. Det er altså ikke den rolle, SF har valgt at spille, og det er en af årsagerne til, at vi fremlægger denne alternative pakke.

Jeg har kommenteret hr. Lykketofts bemærkninger om formuestigningsafgiften, hvor hr. Lykketoft mente, at konstruktionen var vanskelig at gennemføre i praksis. Det er jeg nu ikke sikker på, for så vidt jeg kan se, kan man umiddelbart finde forskellen ud af selvangivelsen ultimo 1985 og selvangivelsen 1981, og det må være forholdsvis simpelt at beskatte denne forskel.

Jeg har også kommenteret hr. Lykketofts bemærkninger om de dyre biler, så det skal jeg ikke sige mere om.

Om stempelafgiften udtalte hr. Lykketoft, at det var et forslag, som gav 40 mia. kr. Nu bemærkede jeg, at hr. Skrumsager Skau i hvert fald havde læst bemærkningerne og forstået, at det ikke var 40 mia. kr., det gav, for når man lægger en så afgørende afgift på omsætningen af aktier og obligationer, vil en masse af marginspekulationsomsætningen selvfølgelig falde væk og derfor formindskes provenuet. Skatteministeren har tidligere svaret os på, hvor meget det giver i provenu. Skatteministeriets vurdering er, at det giver et sted mellem 10 og 15 mia. kr., og det er måske endda – i hvert fald i SFs beregning – i overkant. Vi har ikke regnet med, at det giver helt så meget, men en størrelsesorden tæt ved 10 mia. kr. er vi sikre på det giver.

Endelig var der diskussionen om den ekstra skat på bruttoindkomster på over 400.000 kr. Hr. Lykketoft gjorde her opmærksom på, at det ikke var et alment bekendt begreb og ikke defineret i skattelovgivningen, men ikke desto mindre er det jo sådan, at vi i selvangivelserne har en bruttoindkomst, nemlig summen af alle de enkelte indkomstposter.

Jeg skal meget kort kommentere hr. Collets kritik, som først og fremmest var underholdende i den forstand, at hr. Collet mener, at hvis man beskatter de rige, så bestiller de mindre, så er de mindre initiativrige, og så er de mindre opfindsomme, men hvis man brandskatter de fattige, så bestiller de mere, så er de mere initiativrige, og så er de mere opfindsomme. Det er jo en holdning – den skal jeg ikke kommentere yderligere.

Jeg er ked af, at fru Aase Olesen ikke helt havde læst vores forslag, for så tror jeg, hun ville have kunnet se den klare sociale profil, der er i SFs forslag. Når fru Aase Olesen mener, at SFs forslag er et udspil til et kommende arbejderflertals økonomiske politik, må jeg sige til fru Aase Olesen, at det vil indeholde mere end blot disse syv forslag, og at det vil indeholde mere end en besparelse på 1 mia. kr. på forsvaret.

Jeg ser nu, at min taletid er udløbet, og jeg skal til sidst takke hr. Ove Jensen, som klart havde forstået, at der her er tale om et klassepolitisk forslag, som har det modsatrettede sigte af regeringens, nemlig at ramme velhavergrupperne, hvor hr. Ove Jensen helt rig-